

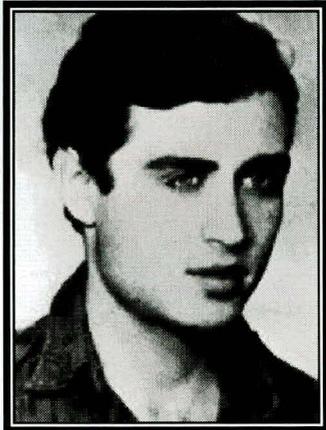

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

טוראי אהרון משה-זדה ז"ל

בן רבקה וגבריאל

נולד בחדרה

בתאריך י"ט בכסלו תשי"א, 28/11/1950

התגורר בירושלים

התגייס במאי 1968

שרת בחיל הקשר

נפל בעת מילוי תפקידו

בתאריך ח' בטבת תשל"ד, 2/1/1974

נקבר בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 2 שורה: 1 קבר: 5

הותיר אחריו הורים, אח ואחות

בן 23 בנפלו

קורות חיים

אהרון, בן רבקה וגבריאל, נולד בחדרה ביום י"ט בכסלו תשי"א (28.11.1950). רק חודשים מספר לפני כן עלו הוריו ואחותו הפעוטה מפרס, והמשפחה החלה את חייה בתנאים קשים ביותר במעברת בנימינה. אחרי לידתו של אהרון עברה המשפחה למושב בנגב ומשם עלתה לירושלים והשתקעה בה. אהרון גדל וחונך בירושלים; הוא למד בבית-הספר היסודי "בית יעקב", עבר משם למוסררה, ואחרי שלמד שנתיים בבית-הספר "מעלה", החליט לעסוק בתחביבו מילדות, קשר ורדיו. אין איש יכול לומר מתי החלה אהבתו הגדולה למכשירי קשר. מילדותו היה מוקסם מהם, למד אותם ובידיו הקטנות נהג לפרק ולהרכיב מכשירים. כל מכשיר שהתקלקל תיקן אהרון במהירות ובכישרון. עלם אוהב חברה היה אהרון, הרוח החיה במסיבות ומדריך השירה בהן, חובב מוסיקה וספורט. אהרון הרבה לשחק בכדורגל ובכל שבת מיהר למגרש הכדורגל כדי לחזות במשחקי הקבוצות הירושלמיות, שהיה אוהדן המושבע. הוא היה בן נאמן ואוהב להוריו, נהג לעזור לאביו בחנותו בכל שעה פנויה, והלקוחות חיבבו אותו ואת פניו היפות. שני בני אחותו העריצו את דודם,

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

שנהג לבלות אתם הרבה, ובשכונה היה הוא אחת הדמויות החביבות והמקובלות ביותר.

אהרון גויס לצה"ל בסוף מאי 1968 והוצב לחיל הקשר. הוא התקבל לקורס אלחוט ואלקטרוניקה של צה"ל והשלימו בהצלחה בחודש יולי 1968. במשך כל תקופת שירותו בצה"ל וגם אחר-כך לא הפסיק ללמוד ולהשתלם במקצועו. הוא נשלח ליחידה של החיל, לאחר שהשלים את האימונים ונחשב בה חייל טוב, נאמן ומסור.

בסוף מאי 1971, עם שחרורו מן השירות הסדיר, הוצב ביחידת מילואים. כשחזר לחיים האזרחיים התקבל אהרן לעבודה במשרד התקשורת. את שעות הפנאי שלו נהג לחלק בין העזרה בחנותו של האב ובין תחביביו השונים. כשפרצה מלחמת יום-הכיפורים לא נקרא מיד להתייצב, שכן דרוש היה במקום עבודתו. רק כעבור זמן, מששכחו הקרבות, נקרא לשירות. ביום ח' בטבת תשל"ד (2.1.1974), יום אחד לפני שנכנסה הפסקת האש הסופית לתוקפה, עשה אהרן במוצב דרומית לאיסמעיליה. לפתע פתחו המצרים בהפגזה כבדה ואהרן נפגע מרסיסי קטיושה. בדרכו לבית החולים. כעבור יומיים הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בהר-הרצל. השאיר אחריו הורים, אחות ואח. לאחר נופלו הועלה לדרגת רב-טוראי.

במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב מפקדו: "אני חסר את המילים אשר תוכלנה לבטא את שיעור אבידתכם הגדולה בנפול בנכס אהרן ז"ל. ביום רביעי, ח' בטבת תשל"ד, בשעות הצהריים, פתח האויב בהפגזת פתע על מוצבינו דרומית לאיסמעיליה, ואהרן נפגע. אהרן שירת אתנו תקופה קצרה ביותר ובמשך תקופה זו השכיל להתחבב על כל חבריו ומפקדיו בנועם הליכותיו ובאצילותו הטבעית. ימים קשים והרי גורל באו על כולנו וימים אלה תובעים מחיר נורא ויקר. אהרן נמנה עם חללי ישראל, אשר במותם הנחילו לנו את החיים. אנחנו חייבים לו ולהם חוב גדול שאין לו שיעור. הרשו לי להביע במכתב זה את צערי העמוק ואת צער כל חבריו ומפקדיו של אהרן על נפילתו. מי יתן ולא תדעו עוד דאבה".